

Sitoutuminen kymmenyksiin

”– Tuokaa täydet kymmenykset aarekammioon, jotta temppelissäni olisi ruokaa. Koetelkaa minua tällä tavalla, sanoo Herra Sebaot. – Silloin saatte nähdä, että minä avaan taivaan ikkunat ja vuodatan teille sateen runsaan siunauksen.” (Mal. 3:10.)

Avaintekstit:

- 1. Moos. 14:18–20;
- Mal. 3:10;
- 5. Moos. 12:5–14;
- 3. Moos. 27:30;
- 1. Kun. 17:9–16;
- 1. Kor. 4:1, 2.

Ensimmäisen Mooseksen kirjan 14. luvussa Abram oli palannut takaisin menestyksekkäältä vankien vapauttamisretkeltä, jossa hän oli pelastanut veljenpoikansa Lootin, Lootin perheen ja muitakin Sodomasta vietyjä sotavankeja. Sodomän kuningas oli niin kiitollinen tästä pelastusretkestä, että tarjosi Abramille kaiken taistelusta saadun sotasaaliin. Sen lisäksi, että Abram kieltäytyi tarjouksesta, hän vielä antoi kymmenykset kaikesta hallussaan olevasta Melkisedekille.

Heti Abramin kymmenysten palauttamisen jälkeen Herra sanoi tälle: ”Älä pelkää, Abram. Minä olen sinun kilpesi, ja sinun palkkasi on oleva hyvin suuri.” (1. Moos. 15:1.) Itse asiassa Herra siis sanoi Abramille: ”Älä huolehdi. Minä olen sinun suojelijasi ja sinun elättäjäsi.” Paljon myöhemmin Mooses sanoi israeliläisille heidän valmistautuessaan astumaan Kanaaninmaahan: ”Luovuttakaa vuosittain kymmenykset kylvönne tuottamasta sadosta, kaikesta siitä, mikä kasvaa pelloillanne. – Näin te opitte olemaan koko elinaikanne kuuliaisina Herralle, Jumalallenne.” (5. Moos. 14:22, 23.)

Ellen G. White on kirjoittanut: ”Jo Aadamin ajoista lähtien ihmisten odotettiin uhraavan Jumalalle lahjoja uskonnollisiin tarkoituksiin, siis jo paljon ennen kuin Moosekselle annettiin ohjeet tarkkaan määrätystä uhrijärjestelmästä.” (3T 393.)

Mitä tuo merkitsee meille?

Tämä tutkistelu on sapatiksi 21.1.2023

KYMME- NYKSET ELI KYMME- NESOSA

Sanahakuteokset määrittelevät kymmenyksien tarkoittavan kymmenesosaa eli kymmentä prosenttia jostakin. Määritelmä on luultavasti otettu Raamatusta. Kymmenyksissä tuloista tai tuotosta palautetaan 10 prosenttia Jumalalle. Tiedämme, että kaikki meillä oleva kuuluu hänelle. Israelille Siinailta annettu kymmenyslainsäädäntö osoittaa, että kymmenykset ovat pyhiä ja kuuluvat Jumalalle (3. Moos. 27:30, 32). Jumala pyytää vain kymmentä prosenttiaan. Kiitosuhrit ovat kymmenysten lisäksi annettavia erillisuhreja ja niistä erilliset. Kymmenysten palauttaminen on vähimmäistodiste kristillisestä sitoumuksestamme. Raamatusta ei löydy viitteitä siitä, että Jumalan osuus olisi vähemmän kuin kymmenesosan.

Lue 1. Moos. 14:18–20 ja Hepr. 7:1–9. Miten Abram toimi tavattuaan Melkisedekin? Mitä opimme siitä, kuinka kauas historiaan kymmenyskäytäntö ulottuu?

Kymmenykset mainitaan ensimmäisen kerran 1. Moos. 14. luvussa, jossa kerrotaan Melkisedekin ja Abramien kohtaamisesta. Raamatun viimeinen maininta kymmenyksistä muistuttaa samasta kohtaamisesta (Hepr. 7:1–9). Kumpikaan, Melkisedek tai Kristus, ei kuulunut Leevin heimoon, joten kymmenyskäytäntö edelsi leeviläisten erikoisasemaa ja jatkui heidän jälkeensäkin. Kymmenykset eivät ole vain juutalainen tapa, eikä niiden alkuperä ole Siinailta.

Lue 1. Moos. 28:13, 14, 20–22. Mitä Jumala lupasi tehdä Jaakobin hyväksi? Miten Jaakob reagoi lupaukseen?

Kun Jaakob pakeni kotoaan veljeään Esauta, hän näki yöllä unen portaista, jotka ulottuivat maasta taivaaseen. Enkelit kulkivat portaita ylös ja alas. Jumala seiso i Jaakobin vieressä ja lupasi, että hän olisi Jaakobin kanssa ja toisi tämän takaisin kotiin. Tämä yksinäinen nuori mies sai todellisen kääntymyskokemuksen ja sanoi: Herra on "oleva minun Jumalani. – – Kaikesta, mitä sinä annat minulle, minä tuon sinulle kymmenykset." (1. Moos. 28:21, 22.)

Miksi on tärkeää ymmärtää, että kymmenysten palauttaminen on peräisin jo ajalta ennen israelilaisten lakijärjestelmää ja uskonnollisia käytäntöjä?

MISSÄ ON AARRE- KAMMIO?

Lue Mal. 3:10. Mitä jae opettaa siitä, mihin kymmenystemme tulisi mennä?

Vaikka jae ei anna tarkkaa ohjetta, on kuitenkin ilmeistä, että Jumalan kansa tiesi, mitä sanalla "aarrekammio" tarkoitettiin. Jumala lisäsi selityksen: "- - jotta temppelissäni olisi ruokaa." Kansa ymmärsi, että Jumalan aarrekammio tai varastohuone oli alun perin pyhäkkö - tuo huoliteltu teltta, joka rakennettiin niiden erityisohjeiden mukaan, jotka Mooses oli saanut Siinainvuorella. Myöhemmin, kun Israel eli luvatussa maassa, aarrekammio oli ensin Silo ja myöhemmin Jerusalemin tempeli.

Lue 5. Moos. 12:5-14. Jakeissa ei sanota, että Jumalan lapset voivat käyttää omaa harkintaansa sen suhteen, mihin he kymmenyksensä palauttavat. Mitä periaatteita löydämme jakeista itseämme varten tässä ajassa?

Jumalan perheenjäseninä haluamme ymmärtää ja noudattaa Jumalan tahtoa kymmenysten suhteen. Raamatun mukaan Jumalan kansan oli kolme kertaa vuodessa - pääsiäisenä, helluntaina ja lehtimajanjuhlan aikaan (2. Moos. 23:14-17) - matkustettava Jerusalemiin viemään sinne henkilökohtaisesti kymmenyksensä ja uhrilahjansa sekä ylistämään ja palvomaan Jumalaa. Sitten leeviläiset jakoivat kymmenykset veljilleen kautta koko Israelin maan (ks. 2. Aik. 31:11-21; Neh. 12:44-47; Neh. 13:8-14). Sopusoinnussa raamatullisen aarrekammioperiaatteen kanssa adventtikirkko on nimennyt paikalliset piirikunnat, lähetykset ja unionit maailmanlaajuisen kirkkomme aarrekammioiksi, joista seurakunnan työtä rahoitetaan.

Käytännöllisistä syistä johtuen kymmenykset ja uhrilahjat tuodaan paikallisseurakuntaan osana jumalanpalveluskokemuksista. Jotkut käyttävät myös verkkomaksamista. Paikalliset rahastonhoitajat välittävät sitten kymmenykset piirikuntaan (Suomessa unioniin). Tämä Jumalan suunnittelema ja asettama kymmenysten hallintajärjestelmä on mahdollistanut sen, että adventtikirkolla on yhä kasvava maailmanlaajuinen vaikutus maailmassa.

KYMME- NYSTEN TARKOITUS

Lue 3. Moos. 27:30 ja 4. Moos. 18:21, 24. Mitä Jumala sanoo tekevänsä kymmenyksillä?

Koska Jumala omistaa kaiken (Ps. 24:1), hän ei ole rahan tarpeessa. Koska kymmenykset kuitenkin kuuluvat hänelle, hän kertoo meille, mitä niiden kanssa tulisi tehdä: käyttää ne evankeliumin julistamisen tukemiseen. Niinpä sananjulistajien tarpeista huolehditaan kymmenysvaroin.

Leevin heimo – Vanhan testamentin pappissuku – ei saanut suuria maaomaisuuksia kuten muut heimot. Leeville annettiin tietyt kaupungit, turvakaupungit mukaan lukien. Näiden kaupunkien ympärillä oli riittävästi maata heidän omille hyötypuutarhoilleen. Heitä tuettiin muiden kymmenyksillä, ja myös he itse antoivat kymmenykset omasta tulostaan.

Lue Ap. t. 20:35. Mikä on jakeen sanoma? Miten se liittyy kymmenyksiin?

Kymmenysten palauttaminen on tärkeää, koska se auttaa meitä luomaan luottamussuhteen Jumalaan. Tuloistaan yhden kymmenesosan poisantaminen (vaikka osuus tosiasiallisesti Jumalalle kuuluukin) vaatii uskoa, ja vain harjoittamalla uskoamme se voi kasvaa.

Ajattele esimerkiksi lopun aikoja, jolloin Jumalan uskolliset eivät voi ostaa eivätkä myydä, kuten Ilm. 13.-14. luvussa kerrotaan (ks. tutkistelu 11). On ensiarvoisen tärkeää, että olemme jo etukäteen, ennen kuin koko maailma kääntyy meitä vastaan, omaksuneet luottamuksen Jumalaan ja hänen huolenpitoonsa, voimaansa ja rakkauteensa. Kymmenysten uskollinen palauttaminen voi auttaa kehittämään tuota luottamusta. Miten tärkeää onkaan, että olemme hyvissä ajoin oppineet luottamaan Jumalaan tilanteestamme riippumatta.

Toinen tärkeä syy taloudelliselle uskollisuudelle on se, että sitä kautta pääsemme osallisiksi niistä siunauksista, jotka Jumala on meille luvannut. Kymmenyssopimuksen mukaan Jumala on luvannut meille niin suuria siunauksia, ettei meillä ole tarpeeksi tilaa ottaa niitä vastaan. Ylijäämällämme voimme auttaa toisia ja tukea Jumalan työtä.

Millä tavoin olet itse saanut kokea sen, että on autuaampaa antaa kuin ottaa?

BRUTTO- VAI NETTO- TULOISTA?

Laskemme kymmenykset tulojemme mukaan, jos meillä on kiinteä tunti- tai kuukausipalkka. Jos työllistämme itsemme ja meillä on oma yritys, laskemme kymmenykset saamastamme voitosta tai tuotosta. Monissa maissa valtiovalta verottaa työntekijän palkkaa kattaakseen kansalle tarjottuja palveluita, kuten turvallisuus, tiet ja sillat, työttömyysturva jne. Kysymys kymmenysten palauttamisesta brutto- tai nettotuloista liittyy siihen, palautammeko ne ennen vai jälkeen verojen maksamisen. Yrittäjät oikeutetusti vähentävät liiketoimintaan liittyvät kulunsa määritelläkseen todellisen tuottonsa ennen kuin verot vähennetään heidän tuloistaan.

Tutkimukset seurakunnan jäsenten antamistavoista paljastavat, että suurin osa adventisteista palauttaa kymmenykset bruttotuloistaan, eli summasta, josta ei vielä ole vähennetty veroja. Itse asiassa pääkonferenssin vuonna 1990 julkaiseman kymmenyksiä koskevan ohjekirjan *Tithing Principles and Guidelines* mukaan ”Kymmenykset tulisi laskea palkansaajan tulojen bruttomäärästä ennen lakisääteisiä tai muita työntekijän hyväksymiä vähennyksiä. Näihin vähennyksiin sisältyvät valtion tuloverot ja kunnallisverot, joiden avulla tarjotaan palveluita ja muita kansalaisetuja. Sosiaaliturvamaksut voidaan vähentää – katso ohje 111-F.” (Sivu 22.)

Lue 1. Kun. 17:9–16. Mikä oli lesken tilanne ennen Elian tuloa? Mitä profeetta pyysi häntä tekemään ensin ennen kuin hän huolehtisi itsestään ja pojastaan? Mitä kertomus opettaa käsillä olevasta kysymyksestä?

Jumala ilmoitti Sarpatin leskelle, että Jumalan mies oli tulossa tapaamaan tätä (1. Kun. 17:9). Kun Elia saapui, nainen selitti tälle vaikean tilanteensa. Elia pyysi juotavaa ja lisäsi: ”Älä pelkää! Mene kotiisi ja tee niin kuin sanoit. Tee kuitenkin ensin minulle pieni leipä ja tuo se tänne. Leivo vasta sitten itsellesi ja pojallesi. Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Ei tyhjene jauhuruukku eikä ehdy öljypullo, ennen kuin Herra antaa sateen maan päälle.” (1. Kun. 17:13, 14.)

Oliko Elia itsekäs, vai paniko hän naisen uskon koetukselle ja tarjosi tälle näin mahdollisuuden harjoittaa uskoaan? Vastaus on itsestään selvä.

”Jokainen arvioi itse toimintaansa ja antaa sen, minkä sydämessään kokee oikeaksi.” (4T 469.)

USKOLLISUUS KYMME- NYKSISSÄ

Lue 1. Kor. 4:1, 2. Millaisia ihmisiä meitä Jumalan lapsina ja hänen siunaustensa haltijoina pyydetään olemaan?

Mitä tarkoittaa olla luottamuksen arvoinen kymmenysten palauttaja? Tällä viikolla olemme tarkastelleet kymmenysten eriosatekijöitä:

1. Määrää - joka on kymmenesosa eli 10 prosenttia tuloistamme tai voitostamme.
2. Aarrekammioon vientiä - eli sellaiseen paikkaan laittamista, josta sananjulistajille maksetaan palkat.
3. Jumalan kunnioittamista tulojemme ensimmäisellä osalla.
4. Oikeaan tarkoitukseen käyttämistä: seurakunnan työntekijöiden tukemiseen.

Velvollisuutemme seurakunnan jäsenenä on pitää huolta, että toteutamme kolmea ensimmäistä kohtaa. Aarrekammion haltijoiden vastuulla puolestaan on varmistaa, että kymmenysvaroja käytetään asianmukaisesti.

Toisin kuin uhrilahjat, kymmenykset eivät ole meidän osaltamme harkinnanvaraisia. Kymmenysosa ja aarrekammio ovat molemmat osa meidän vastuutamme. Me emme säädä asiasta; Jumala tekee sen. Jos en palauta täyttä 10:tä prosenttia voitostani, silloin en todellisuudessa palauta kymmenyksiä. Ja jos en tuo tuota 10:tä prosenttia aarrekammioon, silloinkaan en todellisuudessa palauta kymmenyksiä.

Lue Matt. 25:19-21. Milloin meitä pyydetään tekemään tiliä Jumalan varojen hallinnoinnista? Mitä sanotaan niille, jotka ovat olleet taloudellisesti uskollisia?

”Tuokaa täydet kymmenykset varastuhuoneeseen’ (Mal. 3:10) on Jumalan määräys. Tässä ei vedota kiittolisuuteen tai jalomielisyyteen. Tämä on puhdas rehellisyyskysymys. Kymmenykset ovat Herran, ja hän käskää meitä palauttamaan hänelle hänen omansa.” (EK 134.) Jumalan varojen hallinnointi on ainutlaatuinen etuoikeus - ja vastuu. Hän siunaa ja tukee meitä, ja pyytää vain kymmenesosaa. Sitten hän vielä käyttää tuon kymmenysosansa huolehtiakseen seurakunnan työntekijöistä, kuten hän huolehti Leevin heimosta muinaisen Israelin aikoina.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. Whiten kattavin selostus kymmenyksistä kirjasta *Testimonies for the Church*, osa 9, s. 245-252. Tutki myös osiota III kirjasta *Counsels on Stewardship*, s. 65-107.

”Jos kaikki kansamme kymmenykset virtaisivat Herran aarekkammioon, niin kuin niiden kuuluisi, saisimme sellaisia siunauksia, että pyhään tarkoitukseen annetut lahjat ja uhrin kymmenkertaistuisivat, ja Jumalan ja ihmisen välinen kanava pysyisi avoinna.” (4T 474.) Tämä on hämmästyttävä lausunto. Jos olisimme kaikki uskollisia kymmenysten palauttajia, Jumala siunaisi meitä niin, että antamamme lahjat vastaisivat todellisuudessa tuhatta prosenttia.

”Malakian kirjan 3. luvusta löytyy sopimus, jonka Jumala on tehnyt ihmisten kanssa. Tässä Herra täsmentää, mitä kaikkea hän antaa suurina lahjoina niille, jotka uskollisesti palauttavat hänelle kymmenykset ja uhrilahjat.” (Ellen G. White, *Review and Herald*, 17.12.1901.)

”Kaikkien tulisi muistaa, että Jumalan meille esittämät vaatimukset ovat kaikkien muiden vaatimusten perustana. Hän antaa meille runsaasti, ja sopimus, jonka hän on tehnyt ihmisten kanssa, on se, että ihmisten tulee palauttaa kymmenysosa omaisuudestaan Jumalalle. Herra armollisesti luottaa aarteensa taloudenhoitajiensa haltuun, mutta kymmenesosan osalta hän sanoo: ‘Tämä on minun.’ Aivan kuten Jumala on antanut omaisuutensa ihmisten haltuun, on ihmistenkin palautettava Jumalalle uskollisesti kymmenykset kaikesta varallisuudestaan. Tämän järjestelyn takana on Jeesus Kristus itse.” (6T 384.)

Keskustelunaiheita:

1. Pohtikaa vielä sitä, että kymmenyskäytäntö ei saanut alkuaan muinaisessa Israelissa. Miten tämä tieto auttaa meitä ymmärtämään kymmenysvelvollisuuden jatkuvuutta Jumalan edessä myös omalla kohdallamme?

2. Jakakaa henkilökohtaisia todistuksia siitä, mitä olette oppineet ja kokeneet kymmenysten palauttamisen myötä. Mitä voisitte opettaa toisille tästä tavasta?